

ŠIAULIŲ UNIVERSITETAS
MENŲ FAKULTETAS
PIEŠIMO KATEDRA

SVETLANA TRIGARCEVA
Dailės magistrantūros (specializacija – grafika) studentė

Grafikos ciklas „SMĖLIO KALBA“

Kūrybinės kolekcijos aprašomasis darbas

Darbo vadovas: prof. Vaidotas Janulis

Šiauliai, 2009

TURINYS

1. Vietoj įžangos.....	3 psl.
2. ĮVADAS:.....	4 psl.
a) Magistro darbo tema, problema, aktualumas.....	4 psl.
b) Darbo objektas, tikslas ir uždaviniai.....	6 psl.
c) Hipotezė.....	7 psl.
d) Magistro darbo bazė: metodologija, metodika, strategija.....	7 psl.
e) Rezultatų naujumas, jų teorinis ir praktinis reikšmingumas.....	10 psl.
3. PAGRINDINĖ DALIS:.....	11 psl.
a) Dailės kūrinių kolekcijos analizė.....	11 psl.
4. Santrauka.....	14 psl.
5. IŠVADOS.....	15 psl.
6. Literatūros sąrašas.....	16 psl.
7. Priedai:.....	17 psl.
a) Idėja.....	17 psl.
b) Faktūriniai bandymai, spalviniai, siluetiniai ieškojimai.....	20 psl.
c) Kūrybinės kolekcijos darbo eiga.....	23 psl.
d) Mišrios technikos darbų kolekcija „Smėlio kalba“.....	25 - 38 psl.

Vietoj įžangos

Gyvenimas - tarytum smėlio laikrodis. Sąmonė - jo smėlis.

Įsivaizduokite smėlio Laikrodį.

Jis yra tarytum begalybės simbolis.

Jo forma primena dvigubą DNR spiralę.

Du jo skyriai - tarsi du poliai. Smėlis yra vienoje pusėje, tuštuma - kitoje.

Vyriškas pradas - vienoje, moteriškas - kitoje.

Karšta ir šalta, teigiama ir neigiama.

Smėlis teka tokia pat srove, kaip energija sklinda stuburo ertme;

tokia pat, kaip bėga gyvenimo kelias.

Šis smėlio judėjimas ir yra tai, ką mes vadiname Dao.

Mūsų sąmonė nuolat kinta nelyginant smėlis laikrodyje.

Ją lygiai taip pat sunku užčiuopti, kaip ir smėlio srovę.

Todėl kvaila tyrinėti reiškinius smulkmeniškai.

Neišmintinga susitelkti į medžiaginius dalykus.

Išmintinga suprasti patį judėjimą.

(Kobo Abè. „Moteris Smėlynuose”)

IVADAS

MAGISTRO DARBO TEMA, PROBLEMA, AKTUALUMAS

Jei žiūrėsime pro smėlio prizmę, visi daiktai, turintys formą, yra nerealūs. Realus tik smėlio, neigiančio bet kokią formą, judėjimas“ (Kobo Abè, „Moteris smėlynuose“).

Magistro darbo temos pavadinimas „Smėlio kalba“. Smėlis - viena iš daugelio negyvosios gamtos paslapčių per save perteikianti laiko, istorijos, amžinybės egzistenciją. Iš kart prisiminiau Thomo Manno „Daktarą Faustą“ ir jo „... mintis apie gyvosios ir vadinamosios negyvosios gamtos vienovę, apie tai, kad mes darom skriaudą pastarajai, pernelyg griežtai brėždami ribą tarp abiejų sričių, nes toji riba iš tikrųjų yra pralaidi ir po teisybei nėra nė vienos elementarios savybės, kuria pasižymėtų vien gyvos būtybės ir kurios biologas negalėtų tyrinėti turėdamas prieš akis ir negyvą modelį“¹. Biri uoliena smėlis yra tas simbolis, ta medžiaga, kuri mano darbų cikle geriausiai apibūdina žmogaus prigimties esmę – judėjimą... Šiuo atveju, judėjimas – tai gyvenimas ir kūryba, panašūs į smėlį – kol laikai savo saujoje, tol jis saugo rankų ženklus, kai ištiesi pirštus, smėlis pavirsta tik į smėlį. Gyventi žmogui – vadinasi būti laike.

Čia smėlis nebus tik smėlis – jis bus gyvas. Judantis ir kalbantis, karštas ir geltonas, purvinas ir sterilus, sutriptas, nebilus ir bevaisis, dinamiškas, įvairiaspalvis, bet tuo pačiu harmoningas ir vientisas, amžinas tarp laikinųjų. Smėlis, kuriame gimsta ramybė ir beprotybė, susipina jausmai, sapnai, fantazija.

Pagrindinis ciklo veikėjas – smėlis įprasmina gyvybingumą, judėjimą, nuolatinę kaitą, bet tuo pačiu susijungdamas su amžinybę, pastovumu. Iš pirmo žvilgsnio vargu ar daug pamatysite mano smėlyje, ar suprasite jo kalbą. Todėl, kaip pagrindinę problemą iškeliau smėlio personifikaciją, jo, kaip negyvosios gamtos dalies egzistencinį ryšį su žmogumi, jo būties esmę. Daugiau ar mažiau emocionaliai paveikiant žiūrovą.

Smėlis kaip gyva būtybė prabyla judėjimo, gyvenimo ir išgyvenimo temomis, labai aktualiomis nuolat kintančioje šiuolaikinėje postmodernistinėje erdvėje. O kitas darbo aktualumo aspektas galėtų būti tas, kad šiais atitolimo nuo realaus vaizdo ir šiais

atitolimo nuo realaus vaizdo ir netradicinių raiškos priemonių pritaikymo kūryboje laikais¹ pavyko sukurti savitą, meninės raiškos kalbą - techniką praplečiančią vaizdo modeliavimo galimybes. Individualus ir savotiškai unikalus kūrybos stilius sujungė į vieną visumą grafikos (monotipijos) ir tapybos meno sintezę.

¹ Thomas Mann „Doktor Faustus“, iš vokiečių k. vertė Antanas Gailius, Alma littera, 1988 m.

DARBO OBJEKTAS, TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

Darbo objektas – trylika mišria technika atliktų abstrakčių, faktūrinių kūrinių, vienas kitą papildančių ir sujungtų į vieną kolekciją – „Smėlio kalba“. „Naivus žmogus gal paprieštarautų, kad pasaulį galima matyti tik vieninteliu būdu – taip, kaip jis atsiveria mūsų akims. Tačiau tai nėra tiesa – mes matome tai, ką išmokstame matyti, matymas tampa įpročiu, sutartiniu dalyku, daline atranka, nepilnai atspindinčia visumą. Mes matome tai, ką norime matyti, o atranką lemia visai ne neišvengiami optikos dėsniai ar gyvybinis instinktas (kaip laukiniams gyvūnams), bet noras atpažinti ir kurti tikėtiną pasaulį.“² Savo kolekcijoje noriu gyčiau pažvelgti į tai, kas nematoma akimi, atskleisti kitokį požiūrį į tai, kas (viliuosi) reikšminga ne tik man: mus supanti aplinka, daiktai, reiškiniai, jei tik sugebame pakankamai gerai į tai išžiūrėti, praranda savo paviršinę, instrumentinę reikšmę ir tampa metafiziniu klausimu. Nuo klausimo kas jis yra mums natūraliai pereiname prie klausimo kas jis yra savaime, kodėl jis apskritai yra ir ką jis reiškia. Atsisakydama realaus vaizdavimo, ant popieriaus lapo palikdama tik tai, kas sukelia reakciją, naujas mintis, pojūčius, asociacijas, sukuriu berėmę erdvę, kurioje kiekvienas suras jam suprantamą smėlio kalbą. Ciklas „Smėlio kalba“ – tai siekis atsigręžti į save, analizuoti, judėti. Kiekviename iš šių darbų slypi amžinas judėjimas ir laikinas sąstingis. Šiuo ciklu kreipiuosi į žmogų, tikėdamasi reakcijos, naujų minčių, asociacijų.

Darbo tikslas mišrios technikos pagalba sukurti filosofinį – eseistinį ciklą, kuris atskleistų mano kaip kūrėjos individualumą, santykį su aplinka, priverstų pažvelgti į tai, ko negalima pamatyti paviršiuje, tai yra perteikti smėlį kaip gyvą materiją, metafizinį reiškinį, atskleisti jo egzistencines, simbolines prasmes ir vizualizuoti jas meninėje kolekcijoje.

²Herbert Read „Trumpa moderniosios tapybos istorija“, 1994, Vilnius, psl. 10

Uždaviniai:

1. Suformuluoti koncepciją, pagrįstą filosofiniais, poetiniais, būties transcendenciniais, simboliniais aspektais.
2. Analizuoti teorinius šaltinius darbo tema.
3. Eksperimentuoti technologiniais bandymais popieriuje, siekiant išgauti tam tikras faktūras.
4. Remiantis teorine ir kūrybine patirtimi bei bakalaurinio darbo analize konkretizuoti magistrinio darbo idėją, jos sprendimo būdus, kurti naujas, sudėtingesnes struktūras, formas, raiškos būdus. Numatyti kūrybinio darbo apimtį.
5. Vizualizuoti suformuotą idėją ir sukomponuoti objektą erdvėje.

HIPOTEZĖ

1. Faktūrų, spalvų, linijų, siluetų vienovė išryškina smėlio, kaip dinamiško ciklo veikėjo prigimtį.
2. Naudojantis suasmeninto smėlio įvaizdžiu abstrakcijose perteikiami egzistencinės filosofijos klausimai.

MAGISTRO DARBO BAZĖ: METODOLOGIJA, METODIKA, STRATEGIJA:

Pagrindinė mano darbo idėja: mišria technika atliktuose darbuose, kuriuose dinamiškos linijos, pulsuojančios dekoratyvios dėmės, toniniai perėjimai, spalvų išraiška ir faktūrų gausa virsta abstrakcija, perteikti filosofinę – simbolinę smėlio, kaip amžinojo judėjimo, būties esmę. Sužmogintas objektas abstrakcijoms suteikia gyvybę, kūną, pasakojimą. Prakalbėjęs savita smėlio kalba tinkamiausiai atspindi ciklo temą.

Remiuosi pagrindiniais modernizmo bruožais - naujumo siekiu ir tradicijų neigimu, minties reiškimu abstrahuotu pavidalu, atsisakymu imituoti regimąsias formas, taip pat meną suvokdama ne kaip pasaulio atspindį, o kaip vidinio žmogaus pasaulio išraišką.

Pasitelkusi postmodernizmo kultūra, filosofinėmis, transcendentinėmis teorijomis,

simboliniais aspektais ir literatūriniais teiginiais, turėdama teorinį ir praktinį patyrimą, nevaržomai improvizuodama pasirinkta tema noriu išplėsti žiūrovo požiūrį į abstraktaus meno objektą, meno kūrinio idėją.

Magistro kūrybinio darbo teorinėje dalyje naudojami mokslinės ir grožinės literatūros analizavimo ir interpretavimo metodika. Kurdamą mišrios technikos darbų ciklą naudojami eksperimentinių bandymų medžiagoje metodais, faktūrų išgavimo, mišrios technikos kūrimo metodais.

Ieškojau technikos, kurioje atsiskleistų mano norai, galimybės, taisyklių nevaržomas procesas, taip pat, technikos, kuri leistu eksperimentuoti, laisvai judėti kūrybinėje erdvėje. Mišrios technikos pasirinkimas ir improvizavimas ja pateisino mano galimybes ir lūkesčius.

Atlikdama darbus mišria technika neatsiribojau nuo tradicinės grafikos, naudoju monotipijos techniką. Faktūros ir atspaudai gimė perleisti po presu. Panaudojant atitinkamas medžiagas faktūroms išgauti ir darant atspaudus tiksliai numatyti būsimų efektų neįmanoma, sugebėjau tik šiek tiek kontroliuoti numatytą efektą. Technologinio proceso eigoje labiausiai pavyko akcentuoti faktūrinius efektus, šiltų ir šaltų spalvinių dėmių žaismą apjuosiantį visą darbą.

Kūrybiniame žaidime su šviesa, siluetais ir faktūromis naudoju įvairias buitines medžiagas: siūlus permirkytus lipalo klėjais, karštu lygintuvu deformuotus šiukšlių maišus, dekoratyvinius tinklus, tinklinį maišą, skirtingo grubumo švitrinį popierių, virves, drobę, grūdines kultūras – žirnių puseles, grikius, perlines kruopas, ryžius, makaronus. Šiltų ir šaltų spalvinių dėmių žaismas kuriamas panaudojant spaustuvinius dažus, aliejinius dažus (spalviniam tonui).

Darbo procesas pradedamas reikiamos faktūros išgavimu: baltas arba spaustuviniais dažais tonuotas popieriaus lapas perleidžiamas po presu ant kurio sudedamos medžiagos reikiamam efektui išgauti. Svarbu tolygiai sureguliuoti preso spaudimą, kadangi stipriau spaudžiamose vietose popierius yra pažeidžiamas nepataisomai. Toliau seka atsitiktiniai eksperimentiniai bandymai, ieškojimai: taškoma

skiedikliu, dažai įtrinami skudurėliu, nuvalomi skiedikliu, arba nušveičiami švitrinium popieriumi, štampuojama kempinėle, skudurėliu, voluojama specialiais, įvairaus pločio ir faktūrų statybiniais voleliais, spaudžiama klišė po presu. Reikiamu laiku paliekama nudžiūti, tuomet vėl atliekami panašūs veiksmai reikiamam efektui išgauti. Viso proceso metu reikia galvoti ir apie koloritą, bei siluetus, kadangi dažui uždžiūvus ar patekus į gilesnes faktūros pakeistas vietas, jo pašalinti beveik neįmanoma.

Derindama skirtingas faktūras man pavyko sukelti gilumos ir erdvės įspūdį, plokštumos perėjimą nuo lygaus paviršiaus iki iškilusios, grublėtos, judrios.

Būtent tokios technikos ir elementų panaudojimas mano kūrybinio darbo procese suteikė galimybę perteikti pulsuojančios, judančios erdvės pojūtį.

Magistro darbas kuriamas tris semestrus, kurių metu: renkame informaciją, susipažįstame su naujomis grafikos technikomis, darome bandymus padėsiančius išsirinkti tinkamiausia technologinę bazę. Formuojame savitą stilių, pasirenkame temą ir suformuojame jos idėją, konsultuojamės su darbo vadovu, ieškome tinkamiausių išraiškos būdų, ieškome informacijos kūrybinio darbo aprašui.

Strategija:

1. Temos ir idėjos suformulavimas.
2. Problemos formulavimas.
3. Darbo tikslų bei uždavinių nustatymas.
4. Informacijos rinkimas.
5. Prototipų analizė.
6. Kūrybinis procesas.
7. Apipavidalinimas.
8. Teorinio rašto parengimas.
9. Galutinis darbo pristatymas.

REZULTATŲ NAUJUMAS, JŲ TEORINIS IR PRAKTINIS REIKŠMINGUMAS

Dažnai nauja mintis kyla iš ankstesnių minčių, idėjų, vaizdinių, asociacijų, net sapnų ar fantazijų. Šiuo atveju pratęsiau savo bakalauriniame darbe panaudotas mišrios technikos galimybes. Šis pasirinkimas atskleidžia mano savitą požiūrį į aplinką, individualumą, darnų santykį su kūryba, skatina ieškoti išraiškos būdų, asociacijų, žadina smalsumą, norą eksperimentuoti, suteikia plačias galimybes kūrybos procese: padeda atskleisti vaizduojamo objekto įvairiapusiškumą, išgauti tikslias linijas, minkštas ir kietas formas, faktūrą kuriamus „valdomo atsitiktinumo“.

Šiuolaikinėje dailėje vis dažniau pastebimi novatoriški technologiniai ir meniniai sprendimai. „Meno srities“, „dailės šakos“ prasmės jau nyksta. Greitu laiku šios sąvokos taps neaktualios³. Todėl, mano grafikos darbų ciklas sukurtas jungiant monotipijos techniką su eksperimentinėmis faktūrinėmis technologijomis ir tapybiniu modeliavimu perteikė visai kitą požiūrį į tradicinę grafiką, suteikė novatoriškumo.

Kadangi savo galutiniam kūrybiniam sumanymui įgyvendinti vėl pasirinkau mišrią techniką, kuriant ciklą „Smėlio kalba“ man buvo svarbu atrasti kažką naują. Todėl kaip rezultatų naujumą įvardinsiu darbo objekto formos netradicinį pateikimą, mėginimą išgauti kuo įvairesnių faktūrų variantų, jas suderinti su spalvinėmis dėmėmis, faktūrinių kontrastų ir grubios materijos plastinių, dinamiškų savybių darnų santykį. Mišri technika pati savaime originali savo autentiškumu ir saviraiška.

Magistrini darbą kūriau su malonumu, intuityviai ieškodama, žaisdama, atrasdama, kiekvieno darbo gimimas suteikė džiaugsmą.

Stebint šiuolaikinio meno parodas, susidaro mintis, kad mene objektai vis dažniau praranda savo tradicinę formą, nebėra suvokiami remiantis kanonais. Todėl mano darbo objektas yra ne tik estetikos ar vaizduojamojo meno išraiškos priemonė, bet reikšmingas naujos, netradicinės plastinės kalbos poveikiu į žiūrovą.

³Dailė' art 2007/2, Ignas Kazakevičius „Pradžioje buvo Esamasis laikas“, psl. 26

Įstringa drąši, ekspresyvi, didelio formato (galvoje turint grafikos technikas) kūrinių kompozicija. Nusitęsusi per visą sieną ji savotiškai atveria meditacijų erdvę, dalyvauja kaip instaliacija. Darbas reikšmingas ir savo simbolika, pagarbos ugdymu amžiniems natūros pavidalams. Reikšmingas ir procesas, kuriame kontrolė ir spontaniškumas, valingas ir nevalingas veiksmas įgauna vieningumą.

Visa darbų kolekcija ir kiekvienas darbas individualiai reikalauja neutralios, didingos erdvės, galimybės skleisti sukauptą energiją, kad darbuose užkoduotas smėlio stichijos prasmingumas tiesiogiai veiktų žiūrovą, o ne būtų suprastas tik kaip interjero dalis.

PAGRINDINĖ DALIS

DAILĖS KŪRINIŲ KOLEKCIJOS ANALIZĖ

Kolekciją „Smėlio kalba“ sudaro 13 abstrakčių, mišria grafikos technika atliktų darbų. Visų darbų sąlyčio taškas yra faktūros, kurių pagalba galima perteikti medžiagiškumą, daiktiškumą, įpūsti gyvybę ir judesį. Balto popieriaus tekstūra, slydus paviršius atvėrė galimybes susijungti su faktūra. Faktūra – tai įvairių medžiagų paviršiaus ypatybė. Šalia natūralios, būdingos vienai ar kitai medžiagai faktūros, ją galima sukurti dirbtinai – klijuojant ant viršaus įvairias medžiagas, taškant klijais, raižant patį popierių, spaudžiant grafikos presu ir panašiai. Lygus, gruoblėtas ar suskaidytas paviršius gerokai pakeičia vaizdą. Faktūrų išdėstymas ir pakartojimas ritmingai sustiprina emocinę išraišką. Svarbi ne tik paviršiaus faktūra, bet ir proceso metu susidariusi kelių sluoksnių sandara, kurioje matomi tarsi inkluzo elementai. Popieriaus faktūrų kūrybos specifika yra ta, kad iš anksto turi numatyti, įsivaizduoti norimą rezultatą, vaizdą. Kai popierius paruoštas, tai yra jei netenkina rezultatas, pakeisti jau nieko nebegali.

Abstraktų vaizdą kūriau remdamasi emocija, technika ir idėja. Abstrakcionizmo idėja – žmogaus vidinių išgyvenimų vaizdavimas, atsisakant vaizduoti realias formas.

Mišri technika suteikė plačias galimybes tapybiškai kurti vaizdą, išgauti tiksliai ir abstrakčias linijas, minkštas ir kietas formas. Natūraliai augo ir brendo koloritas – sodrus, žemiškas, šiltas. Šviesos ir tamsos kontrastai perteikia pulsuojančios erdvės išpūdį, judėjimą, kurį sustiprina įvairios faktūros. Darbuose vyrauja sodri spalvinė gama : žemės, plytų, karšto smėlio , sauso molio, medžio, džiovintų žolių.

Svarbus tampa šviesios ir tamsios dėmės santykis: šviesios dėmės kuria savotišką erdvės iliuziją, tamsumas suteikia keistos grėsmės šiems gana šviesiems darbams - juodos uolos, savo plačiomis krūtinėmis lyg siena bandančios stabdyti išsišėlusį dykumos vėją.

Tam tikros įtampos, dramtizmo suteikia raudonos spalvos detalės. Gamta suformavo banguotas kopas, kurias smiltelėse esantis geležies oksidas nudažo vario ir raudona spalvomis, pabrėždamas įkaitusi peizažą. Koloritas nėra stabilus, jis taip pat turi judėjimą - nuo auksinio, karšto, saulės išdeginto iki šlapio, pilkšvo, tarsi su kriauklių priemaišomis smėlio. Stebint spalvų ir atspalvių žaismą ir žvilgsniu slystant per reljefiškas faktūras sustoji ties konkrečiais motyvais - "veikia" ne tik smėlis kaip gyva būtybė, bet ir vėjo gūšiai, mirazai, troškulys, šešėliai. Vėjas – dėl savo neapčiuopiamumo ir dažno krypties kaitaliojimo yra lakumo, nepastovumo simbolis. Kaip audra – dieviškos galybės ar žmogiškų aistrų simbolis, kaip gūsis – dieviškosios galios išraiškos ar poveikio simbolis. Amžinas ir nesunaikinamas. Judėdamas ir išskirdamas priešybes – karštį ir šaltį, drėgmę ir sausrą – jis ir suformuoja pasaulį su visa jo įvairove. Visatos ir daiktų pradai yra oras. Orui sutirštėjus, atsiranda vėjas, vėliau dargana, vanduo, žemė, akmenys. Tai taip pat gamtos vieningumo idėja. Atsiveria naujos erdvės – gyvos, judančios, įtraukiančios. Kūriniuose yra pakankamai daug vaizdinių, kurie sutelkti vienoje plokštumoje persikūnija, įgauna kas kart kitoki, gyvą pavidalą. Motyvas slepia savo plastiką, tik reikia sugebėti jį perskaityti, rasti su juo ryšį. Neapčiuopiamos stichijos motyvai mane intrigavo – smėlis, migla, vanduo įgavo besvorę, bet aiškia, net griežtoką formą. Žvelgiant į tą pirmąją stichiją, atėjo įkvėpimas. Kitaip tariant, pažiūrėjau į tai savitai, paryškinau šiai trapijai materijai suteiktą formą ir sukūriau konceptualias kompozicijas.

Vientisa kolekcijos darbų kompozicija lyg savotiškas horizontas, nuo šilumos susiliejanči smėlio ir vėjo nugludinta visuma, atmosferos virpėjimas, gyvybės pulsavimas.

Kolekcijoje išryškėja žmogaus siluetas. Jis abstrahuotas, grafiškas, nekonkretus, tačiau visgi atpažįstamas. Atpažįstamas kaip neįvardintas žmogus.

Šiam mano darbų ciklo atsiradimui didelę reikšmę turėjo atsitiktinumas, pirmas išpūdis, kilusios emocijos, asociacijos, mąstymas, imlus stebėjimas. Pasitikėjau atsitiktinumu, netikėtumu, jiems tenka svarbus vaidmuo kūrybos procese. Asociacijos, susijusios su įvairiais aplinkos elementais, sapnais, simboliais, ženklais, vaizdais, muzika, poezija, man vienas iš svarbiausių momentų kūryboje. Kiekvienas mano sukurtas „smėlio kalbėjimas“, iššaukia savas asociacijas, transformacijas.

Faktūra suteikia smėliui struktūrą, kuri tarsi sugaudo ištrūkti bandančias smiltis. Pavyksta perteikti abstraktų smėlio charakterį, suteikti formą tam, kas neturi pavidalo. Perteikiau ne gamtos elementų, bet už jų glūdinčios būties gylį. Nuolat judanti ir kintanti materija kolekcijoje yra suvaldoma, pristabdoma.

Mano kolekcija „Smėlio kalba“ praturtina meno vaizdinių pasaulį savitu pateikimu, tematika, plastika. Paveikslai formuojasi taip pat natūraliai, kaip ir gamta formuoja savo natūralius pavidalus. Tačiau čia nerasite tikrovės reiškinių vaizdavimo, viską perleidau per savo matymo prizmę, žaidžiau – suteikiau sau malonumą, pasinėriau į atradimų, ieškojimų, emocijų, išraiškos erdves. Mano manymu, menas (šiuo atveju mišri technika) negali turėti griežtų ribų.

Idėjos kyla stebint, analizuojant, ieškant asociacijų, improvizuojant. O dar geriau, jei jos iškyla iš mano išgyvenimų, potyrių, prisiminimų.

Čia pozityvas turi negatyvą – garsas – tylą, judesys – ramybę, šviesa – tamsą, tūris – erdvę.

Nenaudoju pavadinimų. Žiūrovai patys gali susidaryti nuomonę kas mano kūrinuose pavaizduota. Palieku laisvę jiems nuspręsti, kokia ta smėlio kalba, nes tai praturtina kūrinio interpretaciją.

SANTRAUKA

Savo magistrinio darbo trylikos abstrakčių, mišria grafikos technika atliktų darbų cikle „Smėlio kalba“, pažvelgiau į kitą smėlio egzistencijos pusę, jo kultūrinį traktavimą ir atskleidžiau jį supančios erdvės pojūtį. Darbai atlikti mišria technika leido naudotis plačiu spalviniu spektru, plastiniais ir faktūriniais variantais.

SUMMARY

In my postgraduated studies thesis – collection of thirteen abstract by mixed technique made works “Speech of the sand” I looked at another existential side of sand, his cultural treatment and uncovered space sensation surrounding him. Pictures are made by mixed technique, which lets us to use the wide spectrum of colours, textures and a lot of variants of plastic depictions.

IŠVADOS

Savo magistrinio darbo trylikoje mišria technika atliktų darbų kolekciijoje „Smėlio kalba“ nesistengiau išspręsti filosofinių, egzistencinių žmonijos problemų. Supratau tai, kad yra klausimai, kuriuos mes kiekvieną dieną užduodame patys sau. Ir savo atsakymo į juos paieškos mums daug svarbesnės nei paruošti atsakymai knygose. Smėlis – kaip personifikuotas objektas, simbolis padėjo įprasminti gyvenimo, judėjimo, nuolatinės kaitos temą Kaip žmogus menininkas savo kūryboje pateikiau sau keliamus klausimus, atsakymų paieškas ir pačius atsakymus, galbūt svarbius tik man pačiai.

LITERATŪROS SĄRAŠAS:

1. Garbačiauskas R., Tamošiūnas T. (2006). Metodiniai patarimai rengiantiems dailės magistrantūros baigiamuosius darbus. Šiauliai.
2. Raeper W., Smith L. (1995). Po idėjų pasaulį. Vilnius.
3. Gaižutis A. (1998). Menų giminystė. Kaunas.
4. Read H. (1994). Trumpa moderniosios tapybos istorija. Vilnius
5. Lietuvos dailininkų sąjungos žurnalas Dailė'2007/1 art.
6. Lietuvos dailininkų sąjungos žurnalas Dailė'2007/2 art.
7. Gombrich E. H. (1997). Meno istorija. Alma Littera. Vilnius.